

הסיפור שלי

סיפור מעורר השראה
לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה וילדיהם:
שירה, אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיו אייזנברג
יהושע וזוגתו דינה ובנם מנחם איתן שיחיו גוטמן

איפה אבא?

מר אהרן דנדרוביץ

גדלתי בלונדון, אנגליה, ולאורך רוב שנות ילדותי המוקדמות אבי נעדר רבות מן הבית. הוא היה חולה מאוד ומאושפז רוב הזמן, ולכן אמי נאלצה לצאת לעבוד כדי לפרנס את המשפחה, וסבי וסבתי שמרו עלי. אני זוכר את עצמי שואל שוב ושוב את אמי, "איפה אבא?", ואת תשובתה, "הוא ישוב הביתה בקרוב", ואני שוב שאלתי, "מתי?", ותשובתה הייתה, "אינני יודעת".

אולם, סביב יום הולדתי החמישי, התחולל שינוי. בחורף של שנת תשכ"ח (1958) אבי השתחרר מבית הרפואה, ומשפחתנו עברה להתגורר בשכונת גייטסהד. זהו השלב שבו חיינו שבו אל מסלולם הנורמלי, אני התחלתי ללכת לבית ספר, והכל התנהל כשורה.

חלפו השנים, ובסופו של דבר, כשאבי הגיע לשנות השישים המאוחרות של חייו, התגלתה אצלו מחלת הסרטן, והוא החל לדעוך; הוא אושפז בסופו של דבר בהוספיס, ושם הוא נפטר.

במהלך ימי השבעה, סיפר אחי הצעיר, שמחה ע"ה, לי ולאחיי את הסיפור הבא. הוא אמר, "איני יכול עוד להתאפק. אני חייב לשתף אתכם במה שקרה בזמן שאבא היה מאושפז בהוספיס. לא יכולתי לספר לכם את העניין קודם לכן, כי האדם שסיפר לי על כך, ביקש שאשמור זאת בסוד".

שמחה המשיך וסיפר כי בתקופה האחרונה לפני פטירת אבינו, נהג לבקר אותו יהודי בשם ר' ישראל רודזינסקי, שעבר איתו את מאורעות השואה - הם שהו יחד במחנות בזמן מלחמת העולם השנייה. ר' ישראל היה חסיד באבוב, חייט במקצועו, והוא היה בין חבריו הקרובים ביותר של אבי, ממעגל שורדי השואה שהשתתפו בכל השמחות המשפחתיות. כאשר הוא הגיע לבקר את אבי באותה פעם, שהתבררה בדיעבד כפגישתם האחרונה, אחי יצא מהחדר כדי לאפשר לשניהם לשוחח בפרטיות. אותו ר' ישראל היה אדם מיוחד, אדם עם רגישות ואכפתיות עמוקה, וכאשר הוא יצא מחדרו של אבי הוא

הבחין בכך שאחי היה נראה מדוכדך. מתוך ניסיון לעודד את רוחו ולהעניק לו אומץ וכוחות לקראת הבאות, הוא סיפר לו את הסיפור הבא.

"האם אתה יודע שאביך לא היה בריא בצעירותו?", שאל ר' ישראל את אחי. אחי ענה שידוע לו על כך, אף שזה אירע לפני שהוא נולד.

ר' ישראל המשיך בסיפורו, "כאשר אביך היה חולה מאוד, הגעתי פעם לבקר את אמך ואת זקניך. הם הראו לי מכתב שקיבלו זה עתה מבית הרפואה בעקבות ועידה רפואית שנערכה בענייניו של אביך. באותו מכתב נאמר כי הרופאים סבורים שיש צורך לנתחו, אם כי קיים חשש כי בעקבות אותו הליך רפואי, הוא עלול להיכנס למצב וגטטיבי - להפוך לצמח".

סבי וסבתי ביקשו מר' ישראל לחוות את דעתו. "מי אני שאענה על שאלה גורלית שכזו?" הוא ענה, וטען כי זו שאלה שצריכה להיות מופנית להכרעתו של גדול בישראל. הוא אף הציע לשלוח מכתבים בשמם לכל חשובי הרבנים בשעתו.

«

מיזם מיוחד לשימור זיכרונות ועדויות על חייו ופועלו של הרבי מליובאוויטש.
סיפור זה הוא אחד מני רבים שתועדו על ידינו בראיונות וידאו לאורך השנים. נכון להיום, מצויות בידינו מעל 1500 עדויות מכלי ראשון. אף שהשתדלנו כמיטב יכולתנו לאמת כל פרט, תוכנם של הסיפורים משקף את דברי הרבי כפי שאלו הובנו בשעתו על ידי השומעים והשתמרו בזיכרונם.

MY ENCOUNTER
with the REBBE

אחרי ששב הביתה, נועץ אבי ברב משה שוואב, משגיח רוחני בישיבת גייטסהד, שאמר לו כי כדאי לו לשנות את מקום מגוריו, בהתאם למאמר חז"ל, "משנה מקום משנה מזל". כך, כשהייתי בגיל חמש, עברה משפחתנו להתגורר בשכונת גייטסהד בלונדון.

מאז ועד שהגיע לגיל שיבה, מצב בריאותו של אבי היה טוב - הוא התמיד בעבודה מסודרת, ופרנס את משפחתנו בכבוד, וכן היה מעורב בענייני הקהילה היהודית המקומית.

באותה שיחה דרמטית, סיפר ר' ישראל לאחי עוד פרט מדהים - "לא פסקתי מלומר חת"ת לאורך ארבעים השנים האחרונות", אמר. "ואני בהחלט מתכוון להמשיך בכך גם הלאה".

לדעתי, זהו סיפור עוצמתי ביותר מאחר שהוא מלמד שאיננו יכולים לדעת מהו הערוץ הרוחני שדרכו אנו מקבלים את חיותנו. הסיפור הזה גם גרם לי לחשוב על כל מה שהרבי עשה למעננו, וממשיך לעשות גם היום. אני מקווה שסיפור זה ימשיך לעורר השראה אצל כל מי שיקרא אותו.

מר אהרן דנדרוביץ מתגורר עם משפחתו בלונדון, אנגליה, שם הוא עובד כמורה בבית ספר יסודי. הוא רואיין בחודש תמוז תשע"ח (2018).

בסופו של דבר הוא שלח עשרים ושלושה מכתבים, בהם הוא הסביר את המצב, ושאל האם להתקדם עם הניתוח או לא. הוא שלח מכתבים כה רבים מאחר שלא היה בטוח מי באמת עשוי להשיב. באותן שנים אחרי המלחמה, היה כל כך הרבה עצב, וכל כך הרבה שאלות של אבדן ושברון לב שעמן הרבנים נאלצו להתמודד ללא הרף.

אולם הוא כן זכה לקבל מענה אחד.

היחיד שהשיב לפנייתו היה הרבי מליובאוויטש.

הרבי כתב כי לבו דואב למשמע הסבל הזה, אך הוסיף כי הוא סבור שאין ביכולתו להכריע בשאלה זו. מכל מקום, הוא ביקש להציג הצעה ששמע מחמיו, האדמו"ר הקודם, והיא כי מי שלומד את שיעורי החת"ת היומיים יזכה לראות ישועות.

מה זה חת"ת? אלו הם ראשי התיבות של המילים חומש, תהלים ותנאי - ספר היסוד של חסידות חב"ד שאותו חיבר מייסד התנועה, רבי שניאור זלמן מלאדי, האדמו"ר הזקן. הרבי המליץ שאבי יחל ללמוד מדי יום ביומו את השיעור היומי הקבוע מתוך הספרים הקדושים הללו.

מאחר שהרבי היה היחיד שהגיב לפנייתו, החליט ר' ישראל להתקשר אליו ישירות. אחרי מאמצים מרובים - שכן, בימים ההם שיחות בין יבשתיות לא היו עניין קל לביצוע - הוא הצליח להשיג את משרדו של הרבי, וביקש מאחד המזכירים לומר לרבי שאין אפשרות למלא אחר הצעתו, מאחר שאבי היה פשוט חולני מדי, ובמצבו הרפואי לא הייתה אפשרות שילמד בעצמו את שיעורי החת"ת. "אם כך", נמסרה תשובתו של הרבי, "שיעשה זאת בעבורו אחד מבני משפחתו".

"אך את כל משפחתו הוא איבד במלחמה", אמר ר' ישראל. "לא נותרו לו שום קרובים".

"אם כך המצב, הרבי ממליץ שחבר יעשה זאת למענו", נאמר לו.

אף שלא היה חסיד חב"ד, ר' ישראל מילא אחר הוראתו של הרבי מליובאוויטש, והפך להיות החבר שלומד את שיעורי החת"ת היומיים למען אבי. כך הוא סיפר לאחי.

חלפו שישה שבועות, ואבי החל להראות סימני שיפור ניכרים. הרופאים החלו לדבר על אפשרות של שחרורו מבית הרפואה, וכעבור שישה שבועות נוספים הוא אכן שוחרר לביתו.

לזכות אבינו היקר הרב יעקב שי' מינסקי ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשמ"ח — בכל אחד מימי בה"ב - שני, חמישי, ושני - שלאחר השבת הראשונה בחודש אייר, ימים בהם קיים מנהג להתענות בהמשך לימי חג הפסח, נשא הרבי 'דברי כיבושין'. הרבי התעכב על העובדה שבדורותינו רבים אינם נוהגים כבר להתענות בימים אלו, וביאר את הטעם לכך, אם כי הדגיש כי הנוהגים להתענות צריכים להמשיך במנהגם הטוב. מכל מקום, ציין הרבי את מעלתם של ימים אלו כימי רצון גם עבור מי שאינם נוהגים להתענות, ושלכן ראוי לנצלם כדי להוסיף בכל ענייני תורה ומצוות.¹ ח', יא וט"ו אייר

1 התועודיות תשמ"ח, חלק ג, עמ' 257 ואילך

ההקדשות שלכם
מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים
ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל
כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

הכוח לחבר באמת!
העולם זקוק לך ולתפילין שלך:
הצטרף כעת Tefillinwrapp.com

בסיוע חברי

THE JEM FOUNDATION

ואתה תצוה... להעלות נר תמיד